

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kort Begreb af Verdens Krønike i Sammenhæng

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 421. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1812_189-txt-shoot-idm10877.pdf (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Side 363. Lin. 18. Sikkerlig ville Mange drive Spot med mine Forhaabninger om Norges Høiskole, og det skal ei let kunde afgøres hvad der er mest latterligt, enten at tiltro Skolen saamegen, eller saadan Indflydelse. Herpaa har jeg kun at svare: at jo mere Man spotter med Indretningen, deskærere skal det være mig; thi var den et af Tidsalderens Afgudsbillede, kunde intet skikkeligt Menneske vente noget godt, ingen fornuftig Mand noget Stort deraf. Nei, netop fordi saamange kalde Skolen et ubetydeligt Legetøj og ønske dog i deres Hjerter at kunne forhindre dens Opreisning, eller gøre den uduelig, derfor har jeg saa godt Haab. Der sidder nemlig en Gammel af Dage, høit over Himmelens Skyer, som Faa nuomtide bryde sig synderlig om, men hvis Daarlighed dog udentvivel er visere end Menneskenes Kløgt, og hvis Skrøbelighed formaaer mere, end al deres Størke. Han siger om sig selv: Mine Tanker ere ikke eders Tanker, og eders Veie ere ikke mine Veie, thi Himmelen er høiere end Jorden, derfor ere mine Tanker høiere end eders Tanker, og mine Veie høiere end eders Veie. Den samme Evighedens Olding har i de fremfarne Dage altid havt for Skik, at bruge Smaafolk og Smaating til sine Kæmpeværker, thi hvad der agtes høit af Verden, er en Vederstyggelighed for Ham. Verden har naturligvis leet ad hans Redskaber og Anlæg i Begyndelsen, men den leer bedst, som leer sidst, og det har Verden endnu aldrig kunnet drive det til. Naar den paa Kraft og Fremgang mærker at Gud er der, da farer den til med Blus og Stænger og Sværd, for at slaa Ham ihjel eller dog drive ham bort, det lader ogsaa, som han gaar hjem, naar hans pinte Vidner befale Ham deres Sjæle, men Han kommer igen, og naar da Verden mærker, at Han er den for stærk, da veed den ikke bedre Raad end at vænne sig til sin Evigheds Sysse, Graad og Tænders Gnidsel. Om nu Norges Høiskole skal være Grundstenen for en ny synlig Guds Kirke; det veed kun Han; men at Varslerne omtrent vil se saaledes ud, hvis den langmodige og barmhjertige Gud endnu *eengang* miskunder sig over Norden, det tykkes evig vist, ikke fordi jeg tiltroer mig stor Kløgt, men fordi Gud i sit Ord har ladet mig stykkevis erkende Hans Husholdning. Havde blot en halv Tylt af den ny Skoles Lærere samme Tanker, da skulde Verden snart bare sig for Latter. Amen!